

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1647

z dnia 13 września 2016 r.

nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. oraz jej spółkę powiązaną Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), w szczególności jego art. 266,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 i 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 23 marca 2006 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 553/2006 ⁽²⁾ nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami („obuwie”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Wietnamu („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 ⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami, pochodzącego z Wietnamu i ChRL, wynoszące 9,7–16,5 %, na okres dwóch lat („rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006” lub „sporne rozporządzenie”).
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 388/2008 ⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z ChRL na przywóz ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau.
- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozpoczętego w dniu 3 października 2008 r. ⁽⁵⁾ Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1294/2009 ⁽⁶⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków antydumpingowych o 15 miesięcy, tj. do dnia 31 marca 2011 r., kiedy to nastąpiło wygaśnięcie środków („rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 553/2006 z dnia 23 marca 2006 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 98 z 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 251 z 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352 z 30.12.2009, s. 1).

- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd i Risen Footwear (HK) Co Ltd, a także Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („wnioskodawcy”) zaskarżyli sporne rozporządzenie do Sądu Pierwszej Instancji (obecnie: Sąd). Wyrokami z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2010, s. II-671 oraz z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 i T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2010, s. II-747 Sąd odrzucił te zaskarżenia.
- (6) Wnioskodawcy odwołali się od przedmiotowych wyroków. Wyrokami z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann i in. oraz z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd. („wyroki w sprawach Brosmann i Aokang”) Trybunał Sprawiedliwości unieważnił wspomniane wyroki. Trybunał uznał, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim twierdził, że Komisja nie ma obowiązku rozpatrywać wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego złożonych przez przedsiębiorców nieujętych w próbie (pkt 36 wyroku w sprawie C-249/10 P oraz pkt 29 i 32 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (7) Trybunał Sprawiedliwości wydał następnie swój wyrok w tej sprawie. W wyroku stwierdził, że: „[...] Komisja powinna była zbadać przedstawione jej uzasadnione wnioski złożone przez [strony] wnoszące odwołanie na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego celem uzyskania MET w ramach postępowania antydumpingowego, [o którym] mowa w spornym rozporządzeniu. Następnie należy stwierdzić, iż nie jest wykluczone, że takie badanie doprowadziłoby do nałożenia na nie ostatecznego cła antydumpingowego w stawce innej niż mająca do nich zastosowanie na mocy art. 1 ust. 3 spornego rozporządzenia i wynosząca 16,5 %. Z tego ostatniego przepisu wynika bowiem, że na jedynego przedsiębiorcę chińskiego ujętego w próbie, który uzyskał MET, zostało nałożone ostateczne cło antydumpingowe w stawce 9,7 %. Tymczasem zgodnie z pkt 38 niniejszego wyroku, gdyby Komisja stwierdziła, że warunki gospodarki rynkowej przeważały także w odniesieniu do wnoszących odwołanie, należałoby je również objąć – w braku możliwości obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu – stawką w wysokości 9,7 %” (pkt 42 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 36 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (8) W związku z tym Trybunał stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim odnosi się ono do wnioskodawców.
- (9) W październiku 2013 r. Komisja w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁷⁾ ogłosiła, iż postanowiła wznowić postępowanie antydumpingowe na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem, oraz zbadać, czy w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. w odniesieniu do wnioskodawców panowały warunki gospodarki rynkowej, i wezwała do zgłoszenia się zainteresowane strony.
- (10) W marcu 2014 r. Rada, decyzją wykonawczą Rady 2014/149/UE ⁽⁸⁾, odrzuciła wniosek Komisji w sprawie przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd oraz Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd i zakończyła postępowania odnoszące się do tych producentów. Rada uznała, że importerzy, którzy nabyli obuwie od wspomnianych producentów eksportujących i którym odnośne cła zostały zwrócone przez właściwe organy krajowe na podstawie art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁹⁾ („Wspólnotowy kodeks celny”), posiadali uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 1 ust. 4 spornego rozporządzenia, na mocy którego przepisy Wspólnotowego kodeksu celnego ⁽¹⁰⁾, a w szczególności jego art. 221, miały zastosowanie do poboru ceł.
- (11) Trzech importerów produktu objętego postępowaniem, C&J Clark International Ltd. („Clark”), Puma SE („Puma”) oraz Timberland Europe B.V. („Timberland”) („importerzy objęci postępowaniem”) zakwestionowało środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów obuwia z Chin i Wietnamu, powołując się na orzecznictwo przywołane w motywach 5 – 7 przed właściwymi sądami krajowymi, które skierowały sprawy do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 295 z 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/149/UE z dnia 18 marca 2014 r. odrzucająca wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, Dz.U. L 82 z 20.3.2014, s. 27.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Z dniem 1 maja 2016 r. weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny, zastępujący Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1). Istotne przepisy mające znaczenie dla niniejszej sprawy pozostały bez zmian.

- (12) W sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE Trybunał Sprawiedliwości uznał rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 za nieważne w zakresie, w jakim Komisja Europejska nie zbadała wniosków dotyczących MET i indywidualnego traktowania („IT”) przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą („wyroki”), wbrew wymogom ustanowionym w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 ⁽¹⁾.
- (13) Odnosnie do trzeciej sprawy C-571/14, Timberland Europe B.V. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, w dniu 11 kwietnia 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości podjął decyzję o wykreśleniu sprawy z rejestru na wniosek sądu krajowego.
- (14) Artykuł 266 TFUE zobowiązuje instytucje do podjęcia niezbędnych działań zapewniających zgodność z wyrokami Trybunału. W przypadku stwierdzenia nieważności aktu przyjętego przez instytucje w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak procedura antydumpingowa, zgodność z wyrokiem Trybunału oznacza zastąpienie unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowana zostanie niezgodność z prawem wskazana przez Trybunał ⁽²⁾.
- (15) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od etapu, na którym pojawiła się niezgodność z prawem ⁽³⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. W sytuacji, w której stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie antydumpingowe jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie antydumpingowe zniknął z unijnego porządku prawnego ⁽⁴⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania.
- (16) Pomijając fakt, że instytucje nie zbadały wniosków o MET lub IT przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą, wszystkie inne ustalenia zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006 i rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1294/2009 zachowują ważność.
- (17) W omawianym przypadku niezgodność z prawem pojawiła się po wszczęciu postępowania. Komisja postanowiła zatem wznowić obecne postępowanie antydumpingowe, które w następstwie wspomnianych wyroków nadal było otwarte dokładnie na etapie pojawienia się niezgodności z prawem, i zbadać, czy w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. panowały warunki gospodarki rynkowej, tj. w trakcie okresu objętego pierwotnym dochodzeniem, które doprowadziło do nałożenia ceł ostatecznych, o których mowa w motywach 1 i 2 („pierwotne dochodzenie”) Komisja zbadała również w stosownych przypadkach, czy producenci eksportujący objęci postępowaniem kwalifikowali się do objęcia IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w jego postaci przed wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 765/2012 ⁽⁵⁾ („rozporządzenie podstawowe przed wprowadzeniem do niego zmian”) ⁽⁶⁾.
- (18) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1395 ⁽⁷⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobrała cło tymczasowe nałożone na przywóz przez Clark i Pumę niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z ChRL i wyprodukowanych przez trzynastu chińskich producentów eksportujących, którzy w trakcie dochodzenia prowadzącego do nałożenia ostatecznych ceł („pierwotne dochodzenie”) przedłożyli wnioski o MET i IT a którzy nie zostali jednak objęci próbą podczas tego dochodzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1).

⁽²⁾ Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86 Asteris AE i inni oraz Republika Grecka przeciwko Komisji, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28.

⁽³⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2011, s. II-1999, pkt 83.

⁽⁴⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 765/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 237 z 3.9.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2012 poprawki wprowadzone przez wspomnianą zmianę rozporządzenia mają wyłącznie zastosowanie do dochodzeń wszczętych po wejściu w życie tego rozporządzenia. Obecne dochodzenie wszczęto jednak w dniu 7 lipca 2005 r. (Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1395 z 18 sierpnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyret Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 225 z 19.8.2016, s. 52).

- (19) W odniesieniu do przywozu przez Clark, Pumę i Timberland z Wietnamu Komisja oceniła wszystkie wnioski o MET i IT złożone przez nieobjętych próbą odpowiednich producentów eksportujących, którzy złożyli takie wnioski w pierwotnym dochodzeniu.
- (20) W odniesieniu do przywozu przez Timberland jeden z dwóch chińskich dostawców wskazanych w sprawie C-571/14, General Shoes Ltd, miał w rzeczywistości siedzibę w Wietnamie i w ramach bieżącego postępowania został oceniony z uwzględnieniem tego faktu. Jak wskazano poniżej w motywie 144, ustalenie to zostało później zakwestionowane przez Federację Europejskiego Sprzętu Sportowego (FESI), która stwierdziła, że General Shoes Ltd jest w rzeczywistości dostawcą chińskim.

B. WYKONANIE WYROKÓW TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH POŁĄCZONYCH C-659/13 I C-34/14 W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU Z WIETNAMU

- (21) Komisja ma możliwość skorygowania tych aspektów spornego rozporządzenia, które doprowadziły do jego unieważnienia, pozostawiając niezmienionymi te części oceny, na które wyrok nie ma wpływu ⁽¹⁸⁾.
- (22) Niniejsze rozporządzenie ma na celu skorygowanie aspektów spornego rozporządzenia, co do których stwierdzono niezgodność z rozporządzeniem podstawowym i które w konsekwencji doprowadziły do stwierdzenia nieważności w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących z Wietnamu.
- (23) Wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w spornym rozporządzeniu, które nie zostały unieważnione przez Trybunał Sprawiedliwości, zachowują ważność i zostają niniejszym włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (24) W związku z powyższym treść kolejnych motywów zostaje ograniczona do zakresu nowej oceny niezbędnej w celu zapewnienia zgodności z wyrokami.
- (25) Komisja zbadała, czy w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. MET i IT miały zastosowanie w odniesieniu do wietnamskich producentów eksportujących, dostawców przedsiębiorstw Clark, Puma i Timberland, którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT w przedmiotowym dochodzeniu. Celem tego badania jest ustalenie, w jakim stopniu trzech importerów objętych postępowaniem jest uprawnionych do otrzymania zwrotu uiszczanego cła antydumpingowego w związku z cłami antydumpingowymi uiszczonymi w odniesieniu do przywozu pochodzącego od ich wietnamskich dostawców, którzy złożyli wnioski o MET lub IT.
- (26) Jeżeli badanie wykaże, że wietnamskiemu producentowi eksportującemu, którego wywóz był objęty cłem antydumpingowym uiszczonym przez jednego z trzech importerów objętych postępowaniem, należało przyznać MET lub IT, do producenta eksportującego objętego postępowaniem musiały zostać przypisana indywidualna stawka celna, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między cłem zapłaconym, tzn. 10 %, oraz ewentualnym indywidualnym cłem obliczonym dla producenta eksportującego objętego postępowaniem.
- (27) I odwrotnie, jeżeli analiza takich wniosków o MET i IT wykaże, że należy je odrzucić, przyznanie prawa do zwrotu cła antydumpingowych nie będzie możliwe.
- (28) Jak wyjaśniono w motywie 12, Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do wywozu do Unii niektórych rodzajów obuwia pochodzącego od czternastu wietnamskich producentów eksportujących, tj. Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd., Freetrend Industrial Ltd. i jego spółki powiązanej Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., („producenci eksportujący objęci postępowaniem”), i przywożonego przez C&J Clark International Ltd, Puma SE oraz Timberland Europe B.V., w zakresie, w jakim Komisja nie zbadała wniosków o MET lub IT przedłożonych między innymi przez producentów eksportujących w Wietnamie.

⁽¹⁸⁾ Sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147.

- (29) Z tego względu Komisja w pierwszym rzędzie zbadała wnioski o MET i IT złożone przez tych czternastu producentów eksportujących w celu ustalenia stawki celnej mającej zastosowanie do ich wywozu. W badaniu wykazano, że przedstawione informacje były niewystarczające, aby wykazać, że producenci eksportujący objęci postępowaniem działali w warunkach gospodarki rynkowej lub że kwalifikowali się oni do objęcia indywidualnym traktowaniem (zob. motyw 30 i następane w celu zapoznania się ze szczegółowymi wyjaśnieniami).

1. Ocena wniosków o MET

- (30) Konieczne należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Instytucje UE nie są tym samym obciążone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Zadaniem instytucji UE jest natomiast dokonanie oceny, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że spełniono kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego konieczne do przyznania producentowi MET, a zadaniem sądownictwa UE jest kontrola, czy ocena ta nie jest obciążona oczywistym błędem (pkt 32 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 24 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, aby producent eksportujący mógł uzyskać MET, musi on spełnić wszystkie pięć kryteriów wymienionych w przedmiotowym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o MET.
- (32) Żaden z producentów eksportujących objętych postępowaniem nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 1 (decyzje gospodarcze). Dokładniej rzecz ujmując, informacje dostarczone przez ośmiu producentów eksportujących (V1, V2, V4, V7, V8, V9, V13, V14) świadczą o tym, że państwo wywiera znaczny wpływ na decyzje gospodarcze. Pozostałych sześciu producentów eksportujących nie dostarczyło istotnych i kompletnych informacji (np. dowodów dotyczących struktury i kapitału spółki, danych dotyczących sprzedaży krajowej, dowodów dotyczących powoływania dyrektorów itd.), mających na celu wykazanie, że ich decyzje gospodarcze są podejmowane zgodnie z sygnałami płynącymi z rynku, bez istotnej ingerencji państwa.
- (33) Co się zaś tyczy kryterium 2 (rachunkowość), dziesięć przedsiębiorstw (V1, V2, V3, V5, V6, V7, V9, V10, V11, V12) nie spełniło tego kryterium, ponieważ nie przedstawiło pełnego zestawu podstawowej dokumentacji księgowej. Zaobserwowane niedociągnięcia dotyczyły braku zbadanych sprawozdań finansowych lub opinii audytora, poważnych problemów wskazanych w opinii audytorów (takich jak nieprzestrzeżenie międzynarodowych standardów rachunkowości) i sprzecznych oświadczeń dotyczących kredytów, zawartych w formularzu wniosku o MET i w sprawozdaniach finansowych. W przypadku pozostałych czterech przedsiębiorstw kryterium 2 (rachunkowość) nie zostało poddane ocenie ze względów wskazanych w motywie 31.
- (34) W odniesieniu do kryterium 3 (środki trwałe i „przejście”) ośmiu producentów eksportujących (V2, V4, V5, V7, V8, V10, V11, V12) nie dostarczyło pełnych informacji (np. dowodów dotyczących aktywów będących własnością spółki oraz prawa do użytkowania gruntów, wyjaśnień dotyczących braku płatności podatku dochodowego), że nie występują żadne zakłócenia wynikające z przejścia od nierynkowego systemu gospodarki. W przypadku pozostałych sześciu przedsiębiorstw kryterium 3 (rachunkowość) nie zostało poddane ocenie ze względów wskazanych w motywie 31.
- (35) Z tych samych powodów określonych w motywie 31 nie dokonano oceny spełnienia przez producentów eksportujących objętych postępowaniem kryteriów 4 (prawo upadłościowe i prawo własności) i 5 (przeliczanie kursów walutowych).
- (36) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja uznała, że należy odmówić przyznania MET wszystkim czternastu wietnamskim producentom eksportującym objętym postępowaniem, i odpowiednio poinformowała ich o tym fakcie, prosząc o przedstawienie uwag. Nie otrzymano uwag od żadnego z czternastu wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (37) Uznano zatem, że żaden z czternastu wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, w związku z czym odmówiono przyznania MET wszystkim tym producentom.

2. Ocena wniosków o IT

- (38) Artykuł 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian stanowi, że w przypadkach, gdy mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia, należy jednak ustalić indywidualne stawki celne dla eksporterów, którzy są w stanie wykazać spełnienie wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian.
- (39) Jak wspomniano w motywie 30, należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o IT na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian. W tym celu w art. 9 ust. 5 akapit pierwszy przewidziano, że złożony wniosek musi zostać odpowiednio uzasadniony. Instytucje UE nie są tym samym obciążone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem instytucji unijnych jest dokonanie oceny, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą są spełnione, by móc przyznać temu producentowi IT.
- (40) Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą, by otrzymać IT, eksporterzy powinni wykazać, na podstawie właściwie uzasadnionego wniosku, że spełnili wszystkie pięć kryteriów wymienionych w tym artykule.
- (41) Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o IT.
- (42) Te pięć kryteriów stanowi, co następuje:
- a) w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture” eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
 - b) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
 - c) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych; urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub należy wykazać, że spółka jest wystarczająco niezależna od ingerencji państwa;
 - d) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz
 - e) ingerencja państwa nie pozwala na obejście środków, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (43) Wszystkich czternastu wietnamskich producentów eksportujących, którzy wystąpili o MET, wystąpiło również z wnioskiem o IT w przypadku nieprzyznania im MET.
- (44) Czterech producentów eksportujących (przedsiębiorstwa V6, V12, V13, V14) nie spełniało kryterium 1 (repatriacja kapitału), ponieważ nie przedstawili oni istotnych dowodów na to, że repatriacja była dozwolona.
- (45) Żaden z czternastu producentów eksportujących objętych postępowaniem nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 2 (sprzedaż na eksport i ustalone swobodnie ceny). Dokładniej rzecz ujmując, w przypadku dziewięciu producentów eksportujących (przedsiębiorstwa V1, V2, V4, V7, V8, V9, V10, V13, V14) statut, licencja inwestycyjna lub zezwolenie na prowadzenie działalności przewidywały ograniczenie produkcji, a zatem nie wykazali oni, że decyzje gospodarcze, takie jak wielkość wywozu, są podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt. Pozostali producenci eksportujący objęci postępowaniem nie prowadzili sprzedaży na rynku krajowym i nie dostarczyli dalszych wyjaśnień, zatem nie wykazali oni, że nie wystąpiła interwencja państwa.

- (46) W odniesieniu do kryterium 3 (przedsiębiorstwo – kluczowe stanowiska kierownicze i udziały – wystarczająco niezależne od ingerencji państwa) stwierdzono, że dwóch producentów eksportujących (przedsiębiorstwa V2, V8) było częściowo własnością udziałowców należących do państwa. Większość udziałów jednego producenta eksportującego (przedsiębiorstwo V2) nie należało do osób prywatnych, co jest niezgodne z wymogami kryterium 3. Ponadto stwierdzono, że w przypadku obu producentów eksportujących członkowie zarządu mianowani przez odnośnych udziałowców należących do państwa mieli możliwość zablokowania wszelkich decyzji swoich zarządów. W związku z tym żaden z dwóch producentów nie zdołał wykazać, że jest wystarczająco niezależny.
- (47) Uznano zatem, że żaden z czternastu wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił wszystkich warunków określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian i w związku z tym odmówiono przyznania IT wszystkim tym producentom.
- (48) Należy zatem nałożyć na tych producentów eksportujących na okres stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Wietnamu. Wspomniane rozporządzenie obowiązywało początkowo w okresie od dnia 7 października 2006 r. do dnia 7 października 2008 r. W następstwie wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 30 grudnia 2009 r. przedłużono ten okres do dnia 31 marca 2011 r. Niezgodność z prawem wskazana w wyrokach polega na braku określenia przez instytucje UE, czy produkty wyprodukowane przez producentów eksportujących objętych postępowaniem powinny być objęte cłem rezydualnym czy indywidualną stawką celną. W oparciu o niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał nie istnieje żadna podstawa prawna do całkowitego wyłączenia produktów produkowanych przez producentów eksportujących objętych postępowaniem z obowiązku płacenia jakiegokolwiek cła antydumpingowego. W ramach nowego aktu eliminującego niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał należy zatem dokonać ponownej oceny wyłącznie stosowanej stawki cła antydumpingowego, a nie samych środków.
- (49) Ponieważ uznano, że w stosunku do producentów eksportujących objętych postępowaniem cło rezydualne należy nałożyć ponownie w stawce o tej samej wysokości, w jakiej pierwotnie nałożono je na mocy spornego rozporządzenia i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009, wprowadzenie zmian w rozporządzeniu Rady (WE) nr 388/2008 nie jest konieczne. Rozporządzenie to nadal obowiązuje.

C. UWAGI OD ZAINTERESOWANYCH STRON PO UJAWNIENIU USTALEŃ

- (50) Powyższe ustalenia i wnioski zostały przekazane zainteresowanym stronom, którym wyznaczono termin na przedstawienie uwag. Takie uwagi przedstawiła federacja FESI oraz jeden z importerów. FESI przedstawiła swoje uwagi również w imieniu przedsiębiorstw Puma SE oraz Timberland Europe BV.

Domniemane nieprawidłowości proceduralne

- (51) FESI stwierdziła, że w ramach aktualnych środków wykonania odnotowano szereg błędów proceduralnych. Federacja zwróciła uwagę na fakt, że wnioski o MET chińskich producentów eksportujących objętych postępowaniem zostały przeanalizowane i ujawnione jeszcze przed wydaniem wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, tj. w dniu 3 grudnia 2015 r., jak również na zamiar Komisji, by ponownie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 16,5 % na przywóz obuwia. Oceny te można zatem uznać za przeprowadzone bez podstaw prawnych i uprzedzające spodziewane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości.
- (52) Komisja nie zgadza się z powyższym stwierdzeniem, gdyż przygotowała ona jedynie wykonanie ewentualnego przyszłego wyroku. Takie przygotowanie było wskazane dla zapewnienia dobrej administracji z następujących powodów: po pierwsze, bezsporne jest, że Komisja powinna była rozpatrzyć wnioski o MET/IT. W owym czasie jedyną kwestią do rozstrzygnięcia w toczących się postępowaniach przed Trybunałem było to, czy importer niepowiązany, taki jak Clark, Puma i Timberland, może się powoływać na wspomnianą niezgodność z prawem. Na skutek tego wyboru między dwiema możliwościami „tak” i „nie” Komisja mogła wyjątkowo dobrze przygotować się na wypadek negatywnego wyroku w tej sprawie. Po drugie, sprawne wykonanie było niezbędne w celu umożliwienia krajowym organom celnym szybkiego rozpatrzenia nierozstrzygniętych wniosków o zwrot oraz zagwarantowania wszystkim podmiotom pewności prawa. Jakkolwiek wpływ na wyrok Trybunału był wykluczony, gdyż wyrok ten dotyczył innego przedmiotu (a mianowicie tego, czy importerzy mogą powoływać się na przysługujące producentom eksportującym prawo do oceny ich wniosków o MET/IT).

- (53) FESI stwierdziła również, że zawiadomienie dotyczące wykonania wyroku w połączonych sprawach C-659/13 i C-34/14 C&J Clark International Limited i Puma SE opublikowane dnia 17 marca 2016 r. ⁽¹⁹⁾ nie jest w stanie usunąć wspomnianych uchybień proceduralnych, ponieważ nie dało zainteresowanym stronom rzeczywistej możliwości skorzystania z prawa do obrony.
- (54) FESI twierdziła ponadto, że należało jej udzielić dostępu do całości akt pierwotnego dochodzenia oraz że w ujawnianych dokumentach nie należało anonimizować nazw odpowiednich producentów eksportujących.
- (55) W podsumowaniu FESI utrzymywała, że w wyniku powyższych błędów proceduralnych Komisja naruszyła podstawowe ramy prawne UE, a zatem nadużyła władzy.
- (56) Zawiadomienie dotyczące wykonania wyroku opublikowano w celu zwiększenia przejrzystości, zgodnie z polityką Komisji w zakresie przejrzystości w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, oraz na wniosek rzecznika praw stron, w wyniku spotkania wyjaśniającego z jedną ze stron, która poruszyła tę kwestię. Komisja nadal uważa, że publikacja zawiadomienia nie była, ściśle rzecz biorąc, konieczna pod względem prawnym. W każdym razie, nawet gdyby była ona konieczna, co nie miało miejsca, do zapewnienia sprawiedliwości proceduralnej i prawa do bycia wysłuchanym, wymogi te zostały spełnione przez publikację zawiadomienia oraz zapewnienie wszystkim zainteresowanym stronom możliwości przedstawienia swoich uwag.
- (57) Przyznano dostęp do całości akt pierwotnego dochodzenia, chociaż Komisja nie sądzi, aby jakiegokolwiek inne informacje poza wnioskami o MET/IT złożonymi przez producentów eksportujących objętych postępowaniem mogły mieć znaczenie dla niniejszego postępowania. Anonimizacja producentów eksportujących była niezbędna, aby zagwarantować ochronę poufności danych dotyczących działalności gospodarczej; strony importujące były jednak na żądanie informowane o tym, od których importerów dokonywali oni przywozu.
- (58) Z tych względów jakiegokolwiek zarzuty dotyczące uchybień proceduralnych należy oddalić.

Podstawa prawna wznowienia postępowania antydumpingowego

- (59) FESI twierdziła, że brak było podstawy prawnej dla aktualnych środków wykonania. W szczególności twierdziła ona, że art. 266 TFUE nie ma zastosowania, jako że ostateczne środki nałożone na przywóz obuwia wygasły w dniu 31 marca 2011 r. i że w związku z tym nie istnieją dalsze skutki wynikające z niezgodności z prawem tych środków. Strony argumentowały, że art. 266 TFUE nie ma na celu korygowania z mocą wsteczną niezgodności z prawem wygasłych środków. Na korzyść tego argumentu przemawiają jakoby również art. 263 i 265 TFUE, które ustalają terminy wnoszenia skarg przeciw nielegalnym działaniom i zaniechaniu działania ze strony instytucji UE. Obecne podejście jest bez precedensu, a Komisja nie przedstawiła żadnego uzasadnienia ani wcześniejszego orzecznictwa na poparcie stosowanej przez nią wykładni art. 266 TFUE.
- (60) FESI stwierdziła ponadto, że w tym przypadku dochodzenie nie może zostać wznowione dokładnie na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem na podstawie art. 266 TFUE, ponieważ Trybunał Sprawiedliwości nie ograniczył się do stwierdzenia braku uzasadnienia, lecz niezgodność z prawem dotyczyła głównych przepisów prawnych rozporządzenia podstawowego mających wpływ na całość oceny dumpingu dotyczącego producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (61) FESI twierdziła też, że korygowanie z mocą wsteczną wygasłych środków narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. Utrzymywała ona, że po pierwsze strony uzyskały pewność, że środki te wygasły z dniem 31 marca 2011 r. i że ze względu na czas, jaki upłynął od czasu pierwotnego dochodzenia, strony mogły mieć uzasadnione oczekiwania, że pierwotne dochodzenie nie zostanie ani wznowione ani ponownie otwarte. Po drugie, sam fakt,

⁽¹⁹⁾ Zawiadomienie dotyczące wykonania wyroku w połączonych sprawach C-659/13 i C-34/14 C&J Clark International Limited i Puma SE dotyczących rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. C 101 z 17.3.2016, s. 13).

że podczas pierwotnego dochodzenia nie zbadano wniosków o MET w terminie 3 miesięcy, dawał wietnamskim producentom eksportującym pewność prawa, że ich wnioski o MET nie będą ponownie weryfikowane. Podsumowując, strony utrzymywały, że ze względu na długie terminy wznowienie dochodzenia naruszyło ogólną zasadę przedawnienia mającą zastosowanie we wszystkich kontekstach prawnych.

- (62) FESI stwierdziła też, że ani art. 266 TFUE, ani rozporządzenie podstawowe nie pozwalają na ponowne nałożenie z mocą wsteczną ostatecznego cła antydumpingowego w wysokości 10 % na przywóz dokonywany przez wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (63) Jeżeli chodzi o uwagę, że odnośne środki wygasły w dniu 31 marca 2011 r., Komisja nie dostrzega, dlaczego wygaśnięcie środka miałoby jakiegokolwiek znaczenie dla Komisji w odniesieniu do możliwości przyjęcia nowego aktu, by zastąpić akt unieważniony w wyniku wyroku stwierdzającego nieważność pierwotnego aktu. Zgodnie z orzecznictwem, o którym mowa w motywie 15 powyżej, postępowanie administracyjne należy wznowić na etapie, na którym pojawiła się niezgodność z prawem.
- (64) Postępowania antydumpingowe pozostają zatem nadal otwarte na skutek stwierdzenia nieważności aktu kończącego postępowania. Komisja ma obowiązek zakończenia tych postępowań, ponieważ w art. 9 rozporządzenia podstawowego przewidziano, że dochodzenie należy zakończyć aktem wydanym przez Komisję.
- (65) W odniesieniu do uwagi dotyczącej działania prawa wstecz opartej na art. 10 rozporządzenia podstawowego i art. 10 Porozumienia antydumpingowego WTO („WTO ADA”) w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, którego treść jest odzwierciedleniem treści art. 10 ust. 1 WTO ADA, określono, że środki tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie decyzji podjętej na mocy odpowiednio art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W omawianym przypadku odnośne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i spornego rozporządzenia (w sprawie ceł ostatecznych) przyjętych na podstawie odpowiednio art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Działanie prawa wstecz w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się jednak wyłącznie do sytuacji, w której towary zostały wprowadzone do swobodnego obrotu przed wprowadzeniem środków, jak wynika z samego brzmienia tego przepisu, a także z wyjątku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (66) Komisja zauważa również, że w niniejszym przypadku nie występuje działanie prawa wstecz ani naruszenie zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.
- (67) Jeśli chodzi o działanie prawa wstecz, w orzecznictwie Trybunału przy ocenie, czy środki są stosowane z mocą wsteczną, istnieje rozróżnienie między zastosowaniem nowej zasady do sytuacji, która stała się ostateczna (zwanej także istniejącą lub ostatecznie ukształtowaną sytuacją prawną) ⁽²⁰⁾, oraz do sytuacji, która rozpoczęła się przed wejściem w życie nowej zasady, ale która nie jest jeszcze ostateczna (zwanej także sytuacją tymczasową) ⁽²¹⁾.
- (68) W omawianym przypadku sytuacja związana z przywozem przedmiotowych produktów, która miała miejsce w trakcie okresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006, nie stała się jeszcze ostateczna, ponieważ w wyniku stwierdzenia nieważności spornego rozporządzenia, cło antydumpingowe mające zastosowanie do tych produktów nie zostało jeszcze ostatecznie ustalone. Jednocześnie importerzy obuwiw zostali uprzedzeni, że cło takie może zostać nałożone poprzez publikację zawiadomienia o wszczęciu postępowania i rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem sądów Unii podmioty gospodarcze nie mogą mieć uzasadnionych oczekiwań aż do przyjęcia przez instytucje aktu kończącego procedurę administracyjną, który staje się aktem ostatecznym ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Sprawa 270/84 Licata przeciwko ESC, Rec. 1986, s. 2305, pkt 31; sprawa C-60/98 Butterfly Music przeciwko CEDEM, Rec. 1999, s. I-3939, pkt 24; sprawa 68/69 Bundesknappschaft przeciwko Brock, Rec. 1970, s. 171, pkt 6; sprawa 1/73 Westzucker GmbH przeciwko Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker, Rec. 1973, s. 723, pkt 5; sprawa 143/73 SOPAD przeciwko FORMA a.o., Rec. 1973, s. 1433, pkt 8; sprawa 96/77 Bauche, Rec. 1978, s. 383, pkt 48; sprawa 125/77 KoninklijkeScholten-Honig NV przeciwko Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Rec. 1978, s. 1991, pkt 37; sprawa 40/79 P przeciwko Komisji, Rec. 1981, s. 361, pkt 12; sprawa T-404/05 Grecja przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. II-272, pkt 77; sprawa C-334/07 P Komisja przeciwko Freistaat Sachsen, Zb.Orz. 2008, s. I-9465, pkt 53.

⁽²¹⁾ Sprawa T-176/01 Ferrière Nord przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2004, s. II-3931, pkt 139; sprawa C-334/07 P Komisja przeciwko Freistaat Sachsen, Zb.Orz. 2008, s. I-9465, pkt 53.

⁽²²⁾ Sprawa C-169/95 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1997, s. I-135, pkt 51–54; sprawy połączone T-116/01 i T-118/01 P&O European Ferries (Vizcaya) SA przeciwko Komisji, Rec. 2003, s. II-2957, pkt 205.

- (69) W niniejszym rozporządzeniu ustala się natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do przyszłych skutków trwającej obecnie sytuacji: cła na przywóz obuwia zostały pobrane przez krajowe organy celne. Na skutek wniosków o zwrot, których nie rozpatrzono jeszcze w sposób ostateczny, stanowią one trwającą sytuację. W niniejszym rozporządzeniu określa się stawkę celną mającą zastosowanie do tych przywozów, a zatem reguluje ono przyszłe skutki trwającej obecnie sytuacji.
- (70) Nawet gdyby doszło do działania prawa wstecz w rozumieniu prawa unijnego, co nie ma miejsca w tym przypadku, takie działanie prawa wstecz byłoby w każdym razie uzasadnione z następujących względów:
- (71) Przepisy prawa materialnego Unii można zastosować do sytuacji zaistniałych przed ich wejściem w życie w stopniu, w jakim z ich treści, celów lub systematyki wyraźnie wynika, że należy im przypisać taki skutek ⁽²³⁾. W szczególności w sprawie C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)* stwierdzono: „[C]hociaż zasada pewności prawa z reguły wyklucza, by środek wspólnotowy wszedł w życie w pewnym momencie poprzedzającym jego publikację, to w wyjątkowych przypadkach może być inaczej, jeżeli wymaga tego cel, jaki ma być osiągnięty, i jeżeli odbywa się to z należyтым poszanowaniem uzasadnionego oczekiwania zainteresowanych osób ⁽²⁴⁾”.
- (72) W omawianym przypadku celem jest zgodność z obowiązkiem Komisji wynikającym z art. 266 TFUE. Ponieważ Trybunał ustalił jedynie niezgodność z prawem w odniesieniu do określenia stawki celnej mającej zastosowanie, a nie w odniesieniu do samego nałożenia środków (tj. ustalenia dumpingu, szkody i interesu UE), producenci eksportujący objęci postępowaniem nie powinni mieć uzasadnionych oczekiwań, że nie zostaną nałożone żadne ostateczne środki antydumpingowe. W związku z tym nałożenie tych środków, nawet gdyby działało z mocą wsteczną, co nie miało miejsca, nie może zostać uznane za naruszające uzasadnione oczekiwanie.
- (73) Ponadto, jeżeli chodzi o ochronę pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, należy po pierwsze zauważyć, że zgodnie z orzecznictwem importerzy nie mogą występować o ochronę pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań w przypadku, gdy zostali powiadomieni o zmianie mającej nastąpić w polityce handlowej UE ⁽²⁵⁾. W omawianym przypadku importerów powiadomiono o istnieniu ryzyka, że produkty produkowane przez producentów eksportujących objętych postępowaniem mogą zostać objęte cłem antydumpingowym, przez publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienia o wszczęciu postępowania ⁽²⁶⁾ oraz rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, które nadal stanowią część porządku prawnego UE. Producenci eksportujący objęci postępowaniem nie mogli w związku z tym powoływać się na pewność prawa i uzasadnione oczekiwania.
- (74) Wręcz przeciwnie, w chwili przywozu obuwia z Wietnamu podmioty gospodarcze miały pełną świadomość, że przywozy te są objęte cłem. Wzięły one to cło pod uwagę przy ustalaniu ceny sprzedaży i ocenie ryzyka gospodarczego. W związku z tym nie nabyły one pewności prawa ani uzasadnionych oczekiwań, że przywozy te są zwolnione z cła, a cła przerzucały zazwyczaj na swoich klientów. Dlatego też w interesie Unii jest obecnie określenie mającej zastosowanie stawki celnej, a nie przysporzenie importerom objętym postępowaniem nieoczekiwane go zysku, który mógłby ich wzbogacić bez uzasadnionej przyczyny.
- (75) Nie ma więc miejsca ani naruszenie zasad przedawnienia, pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań, ani przepisów rozporządzenia podstawowego i WTO ADA.
- (76) W odniesieniu do uwagi związanej z tym, że rozstrzygnięcie w sprawie MET musiało zostać zakończone w ciągu trzech miesięcy od wszczęcia postępowania, należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem art. 2 ust. 7 lit. c) akapit drugi rozporządzenia podstawowego nie zawiera żadnego wskazania odnoszącego się do konsekwencji niedotrzymania przez Komisję terminu trzech miesięcy. W związku z tym Sąd uważa, że podjęcie decyzji dotyczącej MET na późniejszym etapie nie ma wpływu na ważność rozporządzenia wprowadzającego środki ostateczne, dopóki wnioskodawcy nie wykazali, że gdyby Komisja nie przekroczyła terminu trzech miesięcy, Rada mogłaby przyjąć inne rozporządzenie, bardziej korzystne dla ich interesów niż sporne rozporządzenie ⁽²⁷⁾. Trybunał uznał ponadto, że instytucje mogą zmieniać ocenę w sprawie MET do momentu przyjęcia środków ostatecznych ⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ Sprawa C-34/92 *GruSa Fleisch* przeciwko *Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, Rec. 1993, s. I-4147, pkt 22. Takie samo lub podobne sformułowanie znajduje się na przykład w wyroku w sprawach połączonych od 212 do 217/80 *Meridionale Industria Salumi* a.d., Rec. 1981, s. 2735, pkt 9 i 10; sprawa 21/81 *Bout*, Rec. 1982, s. 381, pkt 13; sprawa T-42/96 *Eyckeler & Malt* przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. II-401, pkt 53 oraz 55–56; sprawa 180/01 *Euroagri* przeciwko Komisji, Rec. 2004, s. II-369, pkt 36.

⁽²⁴⁾ Sprawa C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, Rec. 1990, s. I-1, pkt 13.

⁽²⁵⁾ Sprawa 245/81 *Edeka* przeciwko *Niemcom*, Rec. 1982, s. 2746, pkt 27.

⁽²⁶⁾ Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14.

⁽²⁷⁾ Sprawa T-299/05 *Shanghai Excell M&E Enterprise* i *Shanghai Adeptech Precision* przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2009, s. II-565, pkt 116–146.

⁽²⁸⁾ Sprawa C-141/08 P, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd.* przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2009, s. I-9147, pkt 94 i nast.

- (77) Wyroki w sprawach Brosmann i Aokang, o którym mowa w motywie 6 powyżej, nie wpłynęły na zmianę wyżej wspomnianego orzecznictwa. W wyrokach w sprawach Brosmann i Aokang Trybunał powołuje się na obowiązek Komisji, zgodnie z którym musi ona przeprowadzić ocenę w ciągu trzech miesięcy w celu wykazania, że obowiązek tej oceny istnieje niezależnie od tego, czy Komisja stosuje metodę kontroli wyrwykowej, czy nie. Trybunał sam nie orzeka w kwestii dotyczącej tego, jakie konsekwencje prawne ma zakończenie oceny w sprawie MET przez Komisję na późniejszym etapie dochodzenia. Trybunał stwierdza jedynie, że instytucje nie mogły całkowicie ignorować wniosków o MET, ale musiały dokonać ich oceny najpóźniej w momencie wprowadzania środków ostatecznych. Wyroki potwierdzają orzecznictwo cytowane w poprzednim motywie.
- (78) W omawianym przypadku producenci eksportujący objęci postępowaniem nie wykazali, że gdyby Komisja przeprowadziła ocenę w sprawie MET w ciągu trzech miesięcy od wszczęcia postępowania antydumpingowego w 2005 r., Rada mogłaby przyjąć inne rozporządzenie, bardziej korzystne dla ich interesów niż sporne rozporządzenie. Zarzut dotyczący przedawnienia oceny wniosków o MET zostaje zatem odrzucony.
- (79) Twierdzono też, że ponieważ niezgodność z prawem pojawiła się na etapie oceny w sprawie MET, Komisja powinna była wznowić postępowanie na etapie poprzedzającym wprowadzenie środków tymczasowych.
- (80) W tym względzie Komisja zauważa, że środki tymczasowe nie są niezbędnym etapem postępowania, lecz odrębnym aktem prawnym, który traci skutek wraz z przyjęciem środków ostatecznych⁽²⁹⁾. Jedynym istotnym etapem proceduralnym przed przyjęciem środków ostatecznych jest wszczęcie postępowania. Argument ten jest zatem bezskuteczny.
- (81) Powołując się na wyrok Sądu w sprawie T-2/95, IPS przeciwko Radzie, FESI wskazała, że istnieje formalna różnica między „dochodzeniem” a „postępowaniem” i że raz zakończone postępowanie, jak w niniejszej sprawie, nie może już zostać wznowione.
- (82) Komisja nie dostrzega istotnej różnicy pomiędzy pojęciami „dochodzenie” i „postępowanie” w kontekście wykonania przywołanych wyroków. Wyroki te dotyczą nieprawidłowości w odniesieniu do konkretnego dochodzenia prowadzonego w ramach postępowania, którą Komisja jest zobowiązana usunąć, jak wyjaśniono w motywach 21–29 powyżej. W każdym razie wyrok w sprawie T-2/95 należy interpretować w świetle wyroku wydanego w postępowaniu odwoławczym w tej sprawie.
- (83) FESI twierdziła również, że art. 266 TFUE nie zezwala na częściowe wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości i w tym konkretnym przypadku – na przeniesienie ciężaru dowodu. FESI twierdziła, że Komisja popełniła błąd, oceniając jedynie wnioski o MET/IT złożone przez producentów eksportujących będących dostawcami importerów, którzy złożyli wnioski o zwrot należności. FESI oparła swój zarzut na założeniu, że wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C&J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE wywiera skutki *erga omnes* i że nie można wykluczyć, że wyniki bieżącej oceny wniosków o MET/IT mają również wpływ na cło rezydualne mające zastosowanie do wszystkich wietnamskich producentów eksportujących. W związku z tym FESI uznała, że Komisja powinna była dokonać oceny wszystkich wniosków o MET/IT, które zostały przedstawione w trakcie pierwotnego dochodzenia.
- (84) Ponadto FESI zanegowała stwierdzenie, że ciężar dowodu spoczywa na producencie wnioskującym o MET/IT, i argumentowała, że producenci wywiązali się z obowiązku w zakresie ciężaru dowodu w 2005 r. przez przedłożenie wniosków o MET/IT w trakcie pierwotnego dochodzenia. Nie zgodziła się także, że wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE może zostać wykonany przez zwykłe przeprowadzenie oceny wniosków o MET/IT złożonych przez producentów eksportujących nieobjętych próbą, ponieważ Trybunał nie stwierdził wyraźnie, że unieważnienie rzeczywiście ogranicza się do tego jedynie aspektu.
- (85) Komisja uważa, że wykonanie wyroku jest konieczne jedynie w odniesieniu do tych producentów eksportujących, w przypadku których nie wszystkie transakcje przywózowe stały się ostateczne. Po upływie trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego we Wspólnotowym kodeksie celnym przedmiotowe cło faktycznie stało się ostateczne, co potwierdzono w wyrokach. Wyklucza się jakikolwiek wpływ na cło rezydualne, ponieważ oceniono wnioski o przyznanie MET/IT złożone przez przedsiębiorstwa objęte próbą, a fakt przyznania MET/IT jednemu z przedsiębiorstw nieobjętych próbą nie wpływa na stawkę cła rezydualnego.

⁽²⁹⁾ Sprawa T-320/13 Delsolar przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2014, pkt 40–67.

- (86) Ciężar dowodu nie ogranicza się do złożenia wniosku. Dotyczy on treści wniosku, w którym należy wykazać, że wszystkie warunki MET/IT zostały spełnione.
- (87) Jedyna niezgodność z prawem wskazana we wspomnianych wyrokach polega na braku oceny wniosków o MET/IT.

Podstawa prawna ponownego nałożenia ceł

- (88) FESI stwierdziła, że Komisja nie powinna była stosować dwóch różnych systemów prawnych, tj. rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem zmian w odniesieniu do oceny wniosków o IT producentów eksportujących, z jednej strony ⁽³⁰⁾, oraz obowiązującego rozporządzenia podstawowego, z drugiej strony ⁽³¹⁾, które uwzględniało zmiany wprowadzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1168/2012 ⁽³²⁾ wprowadzającym procedurę komitetową w dziedzinie, między innymi, ochrony handlu i w związku z tym delegującym podejmowanie decyzji na Komisję.
- (89) FESI powtórzyła również, że art. 266 TFUE nie przewiduje nakładania ceł antydumpingowych z mocą wsteczną, co potwierdzały również wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-459/98 P IPS przeciwko Radzie oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych ⁽³³⁾. Jej zdaniem Komisja nie podała żadnego uzasadnienia dla odejścia od zasady niedziałania prawa wstecz i w związku z tym naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań.
- (90) FESI twierdziła również, że ponowne wprowadzenie ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz dokonywany przez wietnamskich producentów eksportujących, których dotyczą aktualne środki wykonania, stanowi (i) przejaw dyskryminacji importerów objętych obecnymi środkami wykonania względem importerów, których dotyczyło wykonanie wyroków w sprawach Brosmann i Aokang, przywołanych w motywie 6 powyżej, i którym to importerom zwrócono cła zapłacone od przywozu obuwia pochodzącego od pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wspomniane wyroki, oraz (ii) przejaw dyskryminacji producentów eksportujących, których dotyczą obecne środki wykonania, względem pięciu producentów eksportujących, których dotyczyły wyroki w sprawach Brosmann i Aokang, na których nie nałożono żadnego cła w następstwie decyzji wykonawczej Rady z dnia 18 marca 2014 r. odrzucającej wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ⁽³⁴⁾.
- (91) Stwierdzono, że dyskryminacja ta wynika z braku jednolitej interpretacji i stosowania prawa UE, co narusza podstawowe prawo do skutecznej ochrony sądowej.
- (92) W odniesieniu do rzekomego stosowania różnych systemów prawnych Komisja uważa, że wynika to z różnic w przepisach przejściowych zawartych w trzech rozporządzeniach zmieniających rozporządzenie podstawowe.
- (93) Po pierwsze, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2012 (tzw. „zmiana dotycząca elementów złącznych” dotycząca IT) stanowi, że rozporządzenie to „stosuje się do wszystkich dochodzeń wszczętych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia”. Ponieważ obecne dochodzenie zostało wszczęte przed tą datą, zmiany wprowadzone tym rozporządzeniem do rozporządzenia podstawowego nie mają zastosowania w niniejszym przypadku.
- (94) Po drugie, art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1168/2012 (tzw. „zmiana dotycząca Brosmanna” dotycząca MET) stanowi, że rozporządzenie to „stosuje się do wszystkich nowych dochodzeń oraz do wszystkich dochodzeń będących w toku w dniu 15 grudnia 2012 r.”. Gdyby zatem Komisja przyjęła restrykcyjne podejście, ocena

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽³¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1168/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 344 z 14.12.2012, s. 1).

⁽³³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1515/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie środków, które Wspólnota może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (Dz.U. L 201 z 26.7.2001, s. 10), motyw 6 preambuły.

⁽³⁴⁾ Dz.U. L 82 z 20.3.2014, s. 27.

wniosek o MET złożonych przez przedsiębiorstwa nieobjęte próbą nie byłaby już nawet konieczna, gdyż utraciły one prawo do oceny MET dnia 15 grudnia 2012 r. Komisja uważa jednak, że takie traktowanie byłoby trudne do pogodzenia z obowiązkiem wykonania wyroku. Rozporządzenie (UE) nr 1168/2012 również nie wydaje się wprowadzać całkowitego zakazu oceny nieobjętych próbą wniosków o MET, ponieważ dopuszcza ono takie badanie w przypadku indywidualnego traktowania. Można uznać, że w niniejszej sprawie odstępstwo to ma zastosowanie *mutatis mutandis*. W przeciwnym razie Komisja uważa, że wynik zastosowania rozporządzenia (UE) nr 1168/2012 do niniejszego przypadku prowadziłyby do takiego samego rezultatu, a wszystkie wnioski o MET zostałyby automatycznie odrzucone, bez potrzeby przeprowadzania oceny.

- (95) Po trzecie, w odniesieniu do procedury komitetowej, art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014⁽³⁵⁾ przewiduje, że Rada zachowuje uprawnienia w zakresie aktów, jeżeli Komisja przyjęła akt, wszczęto konsultacje lub Komisja przyjęła wniosek. W niniejszym przypadku nie podjęto żadnych tego rodzaju działań w odniesieniu do wykonania wyroku przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 37/2014.
- (96) W odniesieniu do nałożenia z mocą wsteczną ostatecznych ceł antydumpingowych zob. rozważania przedstawione powyżej w motywach 67–75, gdzie zarzuty te zostały już szeroko omówione.
- (97) Odnosnie do zarzutu dyskryminacji Komisja zauważa, że producenci eksportujący i niektórzy importerzy, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, korzystają z ochrony sądowej w sądach Unii przeciw niniejszemu rozporządzeniu. Inni importerzy korzystają natomiast z takiej ochrony za pośrednictwem sądów krajowych, które sądzą według ogólnego prawa unijnego.
- (98) Zarzut dyskryminacji jest równie bezzasadny. Importerzy, którzy dokonywali przywozu towarów wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo Brosmann i pozostałych czterech producentów eksportujących, są w innej sytuacji faktycznej i prawnej, ponieważ ich producenci eksportujący postanowili zaskarżyć sporne rozporządzenie i otrzymali zwrot zapłaconych ceł, tak więc są oni chronieni na podstawie art. 221 ust. 3 Wspólnotowego kodeksu celnego. Inni nie wnieśli takiego pozwu ani nie uzyskali zwrotu. Komisja rozpoczęła przygotowywanie wykonania w odniesieniu do chińskich i wietnamskich producentów eksportujących na potrzeby przedsiębiorstw Clark, Puma i Timberland. Wszyscy inni producenci eksportujący z ChRL i z Wietnamu nieobjęci próbą oraz ich importerzy będą traktowani w ten sam sposób na późniejszym etapie zgodnie z procedurą określoną w niniejszym rozporządzeniu.
- (99) FESI stwierdziła również, że art. 14 rozporządzenia podstawowego nie może stanowić podstawy prawnej do ingerowania w stosowanie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego oraz że art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego jest niezależny od wszelkich decyzji podjętych na mocy rozporządzenia podstawowego bądź zobowiązań Komisji wynikających z art. 266 TFUE.
- (100) W tym kontekście FESI stwierdziła, iż stosowanie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego należy do wyłącznej kompetencji krajowych organów celnych. Na mocy tego artykułu organy te są zobowiązane do zwrotu zapłaconych należności celnych, które nie były prawnie należne. Zainteresowane strony argumentowały, że art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego nie może podlegać art. 14 rozporządzenia podstawowego lub być drugorzędny w stosunku do niego, gdyż oba akty stanowią prawo wtórne i żaden z nich nie jest nadrzędny w stosunku do drugiego. Ponadto zakres art. 14 rozporządzenia podstawowego obejmuje szczególne przepisy, które dotyczą dochodzeń i procedur prowadzonych na mocy rozporządzenia podstawowego, i nie ma zastosowania do innych instrumentów prawnych, takich jak Wspólnotowy kodeks celny.
- (101) Komisja zauważa, że Wspólnotowy kodeks celny nie ma automatycznie zastosowania do nakładania ceł antydumpingowych, a jedynie poprzez odniesienie w rozporządzeniu nakładającym cła antydumpingowe. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia podstawowego, Komisja może podjąć decyzję o niestosowaniu niektórych przepisów tego kodeksu i w zamian stworzyć specjalne zasady. Ponieważ Wspólnotowy kodeks celny ma zastosowanie jedynie na podstawie odesłania w rozporządzeniach wykonawczych Rady i Komisji, nie ma on – w porównaniu z art. 14 rozporządzenia podstawowego – tej samej rangi w hierarchii norm, ale jest mu podporządkowany i może zostać uznany za niemający zastosowania lub mający zastosowanie w inny sposób. W związku z powyższym odrzuca się również ten argument.

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 37/2014 z dnia 15 stycznia 2014 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące wspólnej polityki handlowej w odniesieniu do procedur przyjmowania niektórych środków (Dz.U. L 18 z 21.1.2014, s. 1).

Odpowiednie uzasadnienie przyczyn

- (102) FESI stwierdziła również, że Komisja, z naruszeniem art. 296 TFUE, nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia przyczyn ani nie wskazała podstawy prawnej, w oparciu o którą ponownie nałożono cła z mocą wsteczną i w związku z tym importerom objętym aktualnymi środkami wykonania odmówiono zwrotu ceł.
- (103) Rzekomy brak odpowiedniego uzasadnienia dotyczył w szczególności (i) braku podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia oraz nieopublikowania odpowiedniego zawiadomienia o takim ponownym otwarciu; (ii) jedynie częściowego wykonania wyroku Sądu poprzez przeprowadzenie oceny wniosków o MET/IT tylko tych producentów eksportujących, w przypadku których wnioski o zwrot zostały przedłożone przez importerów; (iii) odstępstwa od zasady niedziałania wstecz ceł antydumpingowych; (iv) zastosowania rozporządzenia podstawowego, przed wprowadzeniem do niego zmian w dniu 6 września 2012 r., do oceny wniosków o IT producentów eksportujących, z jednej strony oraz obowiązującego obecnie rozporządzenia podstawowego, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 1168/2012 w odniesieniu do obowiązujących procedur decyzyjnych, z drugiej strony oraz (v) braku odpowiedzi na argumenty prawne przedstawione w dniu 15 grudnia 2015 r. przez strony po dokonanych przez Komisję ujawnieniu dotyczącym oceny wniosków o MET złożonych przez chińskich producentów eksportujących.
- (104) Jeśli chodzi o brak podstawy prawnej do ponownego otwarcia dochodzenia, Komisja przypomina orzecznictwo przytoczone powyżej w motywie 15, na mocy którego może ona wznowić dochodzenie dokładnie na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem. A miało to miejsce po wszczęciu postępowania. Komisja nie jest prawnie zobowiązana do publikowania zawiadomienia, by ponownie wszcząć, wznowić lub ponownie otworzyć postępowanie lub dochodzenie. Jest to raczej automatyczny skutek wyroku, który instytucje muszą wówczas wykonać.
- (105) Zgodnie z orzecznictwem zgodność z prawem rozporządzenia antydumpingowego należy oceniać w świetle celu normy prawa unijnego, a nie praktyki decyzyjnej, nawet jeżeli taka praktyka istnieje (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie) ⁽³⁶⁾. Fakt, że Komisja w przeszłości kierowała się być może w niektórych przypadkach odmienną praktyką, nie może zatem pociągać za sobą uzasadnionych oczekiwań. Jest to tym bardziej słuszne, że wcześniejsza praktyka, o której mowa, nie odpowiada faktycznym i prawnym okolicznościom niniejszej sprawy i różnice można wytłumaczyć faktycznymi i prawnymi różnicami w stosunku do niniejszej sprawy.
- (106) Różnice te są następujące: niezgodność z prawem stwierdzona przez Trybunał nie dotyczy ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE, a tym samym zasady nakładania cła, lecz jedynie dokładnej stawki celnej. Poprzednie unieważnienia, do których odnosiły się zainteresowane strony, dotyczyły natomiast ustaleń w zakresie dumpingu, szkody i interesu UE. Instytucje uznały zatem, że bardziej odpowiednie będzie przyjęcie nowych środków na przyszłość.
- (107) W szczególności w niniejszej sprawie nie było w żadnym razie konieczności pozyskiwania od zainteresowanych stron dodatkowych informacji. Wręcz przeciwnie, Komisja musiała ocenić informacje, które zostały jej przedstawione, ale nie zostały ocenione przed przyjęciem rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. W każdym razie wcześniejsza praktyka w innych przypadkach nie stanowi konkretnego i bezwarunkowego zapewnienia w odniesieniu do niniejszej sprawy.
- (108) Ponadto wszystkie strony, przeciwko którym skierowane jest postępowanie, tj. producenci eksportujący objęci postępowaniem, jak również strony w sprawach przed Sądem oraz stowarzyszenie reprezentujące jedną z tych stron, zostały poinformowane o ujawnieniu istotnych faktów, na podstawie których Komisja zamierza przyjąć niniejszą ocenę w sprawie MET/IT. W związku z tym ich prawa do obrony są zachowane. W tym względzie należy zauważyć w szczególności, że importerom niepowiązanym nie przysługuje w ramach postępowania antydumpingowego prawo do obrony, ponieważ postępowania te nie są skierowane przeciwko nim ⁽³⁷⁾.
- (109) Jeśli chodzi o częściowe wykonanie wyroków, to, czy i w jakim zakresie instytucje muszą wykonywać wyrok, zależy od treści danego wyroku. W szczególności rozstrzygnięcie kwestii, czy możliwe jest potwierdzenie nałożenia ceł na przywóz, który nastąpił przed wydaniem wyroku, zależy od tego, czy niezgodność z prawem

⁽³⁶⁾ Wyrok w sprawie C-138/09 Todaro, Zb.Orz. 2010, s. I-4561.

⁽³⁷⁾ Wyrok w sprawie T-167/94 Nölle przeciwko Radzie i Komisji, Rec. 1995, s. II-2589, pkt 62 i 63.

wskazana w wyroku dotyczy ustalenia dumpingu wyrządzającego szkodę jako takiego, czy też tylko obliczenia dokładnej stawki celnej. W tej ostatniej sytuacji, która może mieć miejsce w niniejszym przypadku, brak jest uzasadnienia dla zwrotu wszystkich ceł. Zamiast tego wystarczy określić właściwą stawkę celną oraz dokonać zwrotu ewentualnej różnicy (zwiększenie stawki celnej byłoby natomiast niemożliwe, gdyż kwota będąca zwiększeniem stanowiłaby nałożenie cła z mocą wsteczną).

- (110) Dotychczasowe unieważnienia, na które powołują się zainteresowane strony, dotyczyły stwierdzenia dumpingu, szkody i interesu Unii (czy to w odniesieniu do ustalenia faktów, w odniesieniu do oceny faktów, czy w odniesieniu do prawa do obrony).
- (111) Unieważnienia te były częściowe lub całkowite.
- (112) Sądy Unii stosują technikę częściowego unieważnienia, jeżeli na podstawie faktów wynikających z akt sprawy są one w stanie same stwierdzić, że instytucje powinny były przyznać pewną korektę lub powinny były zastosować inną metodę w odniesieniu do określonego obliczenia, co doprowadziłoby do nałożenia niższego cła (ale nie podały w wątpliwość stwierdzenia dumpingu, szkody i interesu Unii). Cło (niższe) nadal obowiązuje zarówno w okresie poprzedzającym unieważnienie, jak i w okresie po unieważnieniu⁽³⁸⁾. W celu dostosowania się do wyroku instytucje dokonują nowego obliczenia cła i zmieniają odpowiednio rozporządzenie nakładające cło w odniesieniu do przeszłości oraz przyszłości. Zobowiązują ponadto krajowe organy celne do zwrotu różnicy, w przypadku gdy wnioski o zwrot zostały złożone w stosownym terminie⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ Zob. np. wyrok w sprawie T-221/05 *Huvis przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2008, s. II-124 oraz w sprawie T-249/06 *Interpipe Nikopolsky przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2009, s. II-303. Dla kompletności przydatne wydają się następujące wyjaśnienia: w sprawie T-107/08 *ENRC przeciwko Radzie* Sąd orzekł, że dumping nie ma miejsca, a przynajmniej, że ustalony margines dumpingu byłby niższy niż ten obliczony w spornym rozporządzeniu, w związku z czym unieważnił sporne rozporządzenie Rady w całości (sprawa T-107/08 *ENRC przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2011, s. II-8051, pkt 67–70). Gdy Komisja zastosowała metodę nakazaną przez Sąd, okazało się, że ani dumping, ani szkoda nie wystąpiły. W związku z tym Komisja odstąpiła od formalnego wznowienia dochodzenia. W wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-351/04 *Ikea* (sprawa C-351/04 *Ikea*, Zb.Orz. 2007, s. I-7723) Trybunał Sprawiedliwości unieważnił rozporządzenie Rady częściowo, a mianowicie w zakresie, w jakim cło zostało obliczone w oparciu o metodę „zerowania”. Instytucje obliczyły ponownie cło bez stosowania zerowania już na wcześniejszym etapie, po wydaniu orzeczenia organu apelacyjnego WTO, i stwierdziły, że nie doszło do dumpingu, w związku z tym zakończyły dochodzenie bez nakładania środków (tj. ustaliły nową stawkę cła w wysokości zero) (rozporządzenie Rady (WE) nr 160/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2398/97 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Egiptu, Indii i Pakistanu oraz kończące postępowanie w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Pakistanu, Dz.U. L 26 z 30.1.2002, s. 2). W sprawie T-498/04 *Zhejiang Xinan Chemical Group przeciwko Radzie* (sprawa T-498/04 *Zhejiang Xinan Chemical Group przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2009, s. I-1969), Rada wniosła odwołanie. W związku z tym unieważnienie weszło w życie dopiero w dniu, w którym Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok w postępowaniu odwoławczym (sprawa C-337/09 *P Rada przeciwko Zhejiang Xinan Chemical Group*, Zb.Orz. 2012), czyli w dniu 19 lipca 2012 r. W tym potwierdzonym przez Trybunał Sprawiedliwości wyroku Sąd orzekł, że Komisja i Rada zostały zobowiązane do przyznania statusu podmiotu traktowanego na zasadach gospodarki rynkowej wnioskodawcy, który był jedynym przedsiębiorstwem dokonującym wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. W przeciwieństwie do niniejszej sprawy Komisja i Rada rozpatrzyły w tym przypadku faktycznie wniosek o traktowanie na zasadach rynkowych i odrzuciły go jako bezzasadny. W przeciwieństwie do stanowiska zajętego przez Komisję i Radę sądy Unii uznały, że wniosek był w rzeczywistości zasadny, a tym samym wartość normalna powinna być zostać ustalona na podstawie danych dostarczonych przez Zhejiang Xinan Chemical Group. W normalnym wypadku Komisja wznowiłaby postępowanie w celu zaproponowania Radzie nałożenia cła na przyszłość. W omawianym przypadku jednakże Komisja (decyzja Komisji 2009/383/WE z dnia 14 maja 2009 r. zawierająca ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1683/2004 na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 20) oraz Rada (rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 126/2010 z dnia 11 lutego 2010 r. przedłużające zawieszenie ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 1683/2004 na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 40 z 13.2.2010, s. 1) podjęły w 2009 i 2010 r. decyzję o zawieszeniu cła antydumpingowego na okres do zakończenia jego stosowania w dniu 30 września 2010 r., uznając, że ze względu na wysoki poziom zysku przemysłu unijnego ponowne wystąpienie szkody nie jest prawdopodobne. W związku z tym nie było potrzeby wznowienia postępowania w odniesieniu do nałożenia cła na przyszłość. Nie istniała również możliwość wznowienia postępowania dla ponownego nałożenia w odniesieniu do przeszłości: w przeciwieństwie do niniejszej sprawy nie przeprowadzono wówczas kontroli wyrywkowej. Zhejiang Xinan Chemical Group był bowiem jedynym producentem eksportującym, który w okresie objętym dochodzeniem prowadził sprzedaż na rynek unijny. Ponieważ Komisja i Rada byłyby zobowiązane do przyznania Zhejiang Xinan Chemical Group traktowania na zasadach rynkowych, sądy Unii unieważniły stwierdzenie dumpingu. Sprawa T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky przeciwko Radzie* (sprawa T-348/05 *JSC Kirovo-Chepetsky przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2008, s. II-159) stanowi bardzo szczególnie przypadek. Na wniosek przemysłu unijnego Komisja wszczęła częściowy przegląd okresowy i przy tej okazji rozszerzyła zakres produktów objętych przeglądem poprzez włączenie jeszcze innego produktu. Sąd orzekł, że postępowanie w ten sposób nie było możliwe i że konieczne było przeprowadzenie odrębnego dochodzenia dotyczącego produktu, który został dodany. Na podstawie zawartej w prawie unijnym ogólnej zasady powagi rzeczy osądzonej instytucje nie miały możliwości wznowienia częściowego przeglądu okresowego po stwierdzeniu nieważności.

⁽³⁹⁾ Zob. np. rozporządzenie Rady (WE) nr 412/2009 z dnia 18 maja 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 428/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz poliestrowych włókien odcinkowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2852/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz poliestrowych włókien odcinkowych pochodzących z Republiki Korei i kończące postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu takich włókien pochodzących z Tajwanu, Dz.U. L 125 z 25.1.2009, s. 1 (zgodność z wyrokiem w sprawie *Huvis*); Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 540/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 954/2006 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy, Dz.U. L 165 z 26.6.2012, s. 1 (zgodne z wyrokiem w sprawie *Interpipe Nikopolsky*).

- (113) Sądy Unii dokonują całkowitego unieważnienia, jeżeli na podstawie faktów wynikających z akt sprawy nie są one w stanie same stwierdzić, czy instytucje słusznie czy niesłusznie założyły istnienie dumpingu, szkody i interesu Unii, ponieważ instytucje musiały przeprowadzić ponownie część swojego dochodzenia. Ponieważ sądy Unii nie są kompetentne do przeprowadzania dochodzenia zamiast Komisji, całkowicie unieważniły rozporządzenia nakładające cła ostateczne. W rezultacie istnienie trzech przesłanek koniecznych do wprowadzenia środków instytucje stwierdziły w sposób prawomocny dopiero po wyroku unieważniającym cła. Nałożenie ceł ostatecznych na przywozy, które miały miejsce przed prawomocnym stwierdzeniem dumpingu, szkody i interesu Unii, jest zabronione zarówno na podstawie rozporządzenia podstawowego, jak i ADA. Aktami przyjętymi przez instytucje w celu zamknięcia tych postępowań nałożono zatem cła ostateczne tylko w odniesieniu do przyszłości⁽⁴⁰⁾.
- (114) Niniejsza sprawa jest odmienna od wcześniejszych (częściowych lub całkowitych) unieważnień o tyle, że nie dotyczy ona samego istnienia dumpingu, szkody i interesu Unii, lecz jedynie wyboru właściwej stawki celnej. Sporną kwestią jest zatem nie sama zasada nałożenia cła, lecz jedynie jego dokładna kwota (inaczej mówiąc: metoda nałożenia) cła. Ewentualne dostosowanie może zaś nastąpić jedynie w dół.
- (115) W przeciwieństwie do przypadków częściowego unieważnienia w przeszłości, omówionych powyżej w motywie 113, Trybunał nie był w stanie zdecydować, czy należało przyznać nową (obniżoną) stawkę celną, gdyż ta decyzja wymaga najpierw oceny wniosku o MET/IT. Zadanie oceny wniosku o MET/IT należy zaś do prerogatyw Komisji. Dlatego też Trybunał nie może przeprowadzić tej części dochodzenia zamiast Komisji, gdyż wyszedłby poza zakres swoich kompetencji.
- (116) W przeciwieństwie do przypadków całkowitego unieważnienia w przeszłości ustalenia dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii nie zostały unieważnione. W związku z tym dumping, szkoda, związek przyczynowy oraz interes Unii zostały prawomocnie stwierdzone w chwili przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006. Dlatego też nie ma powodu, by ograniczać ponowne nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych do przyszłości.
- (117) Niniejsze rozporządzenie nie odbiega zatem w żadnym wypadku od praktyki decyzyjnej instytucji, nawet gdyby była ona przedmiotowa.
- (118) Zainteresowane strony twierdziły także, że unieważnienie ceł antydumpingowych nie pociąga za sobą jakiegokolwiek bezpodstawnego wzbogacenia importerów, jak utrzymuje Komisja, ponieważ możliwe jest, że importerzy ucierpieli na skutek spadku sprzedaży z powodu cła, które zostało uwzględnione w cenie sprzedaży.
- (119) W orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości uznaje się, że można odmówić zwrotu opłat pobranych w sposób bezpodstawny w przypadku, gdyby wiązało się to z bezpodstawnym wzbogaceniem beneficjenta⁽⁴¹⁾. Komisja zauważa, że wspomniane zainteresowane strony nie kwestionują, że cło zostało przerzucone na nabywców, ani nie przedstawiają dowodów wskazujących na spadek sprzedaży. Komisja zauważa również, że orzecznictwo dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia odnosi się jedynie do przerzucenia, lecz nie do ewentualnych skutków wtórnych takiego przerzucenia.
- (120) W odniesieniu do rzekomego odstępstwa od zasady niedziałania prawa wstecz, zob. rozważania przedstawione powyżej w motywach 67–75, gdzie zarzuty te zostały już szeroko omówione.

⁽⁴⁰⁾ Zob. np. sprawa C-338/10 Gruenwald Logistik Services, Zb.Orz. 2012 oraz ponowne nałożenie ceł rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 158/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. nakładającym ponownie ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 49 z 22.2.2013, s. 29). Zob. również następujące przykłady: w sprawie T-158/10 Dow przeciwko Radzie Sąd uznał, iż nie istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu (sprawa T-158/10 Dow przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2012, pkt 47 i 59). W sprawie T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Radzie Sąd uznał, iż nie istnieje związek przyczynowy między dumpingiem i szkodą (sprawa T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2007, s. II-672, pkt 116). Zgodnie z ogólną zasadą powągi rzeczy osądzonej w prawie unijnym Komisja i Rada są związane ustaleniami sądów Unii, jeżeli sądy te na podstawie dostępnych im faktów mogą dojść do ostatecznych wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii. Komisja i Rada nie mogą zatem odejść od ustaleń sądów unijnych. W takich okolicznościach dochodzenie zostaje zakończone na mocy wyroku sądów Unii, które doszły do ostatecznego wniosku, że skarga przemysłu unijnego jest bezzasadna z prawnego punktu widzenia. Biorąc pod uwagę te dwa wyroki, Komisja i Rada nie miały zatem możliwości wznowienia dochodzenia i dlatego w następstwie tych wyroków nie podjęto żadnych dalszych działań.

⁽⁴¹⁾ Sprawa 199/82 San Giorgio, Rec. 1983, s. 3595, pkt 13.

- (121) W odniesieniu do rzekomego stosowania dwóch różnych systemów prawnych co do aktualnych środków wykonania, zob. rozważania przedstawione powyżej w motywach 92–95, gdzie zarzuty te zostały już szeroko omówione.
- (122) Wreszcie, jeśli chodzi o uwagi przedstawione przez strony po ujawnieniu dotyczącym oceny wniosków o MET złożonych przez wietnamskich producentów eksportujących objętych postępowaniem, uznaje się, że zostały one szczegółowo omówione w niniejszym rozporządzeniu.

Inne kwestie proceduralne

- (123) FESI stwierdziła, że producentom eksportującym objętym aktualnymi środkami wykonania należało przyznać takie same prawa procesowe jak prawa przyznane producentom eksportującym objętym próbą w pierwotnym dochodzeniu. Argumentowała ona w szczególności, że wietnamskim producentom eksportującym nie dano żadnej możliwości uzupełnienia ich wniosków o MET/IT pismami w sprawie uzupełnienia braków i przeprowadzono jedynie analizę teoretyczną bez wizyt kontrolnych na miejscu. Ponadto Komisja nie zapewniła właściwego przekazania producentom eksportującym objętym postępowaniem ujawnionych ustaleń z oceny wniosków o MET/IT, ponieważ wysłano je tylko do przedstawicieli prawnych tych przedsiębiorstw w okresie pierwotnego dochodzenia.
- (124) FESI argumentowała również, że producenci eksportujący objęci tym wykonaniem nie otrzymali takich samych gwarancji proceduralnych, jak te stosowane w standardowym dochodzeniu antydumpingowym, lecz zastosowano surowsze normy. Komisja nie uwzględniła czasu, jaki upłynął między złożeniem wniosku o MET/IT w pierwotnym dochodzeniu, a oceną tych wniosków. Ponadto producenci eksportujący mieli w trakcie pierwotnego dochodzenia tylko 15 dni na złożenie wniosków o MET/IT, zamiast standardowych 21 dni.
- (125) FESI stwierdziła również, że Komisja zastosowała w istocie fakty dostępne w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, podczas gdy nie przestrzegła ona zasad proceduralnych określonych w art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia.
- (126) Komisja zauważa, że w rozporządzeniu podstawowym nie ma żadnego przepisu, który zobowiązywałby Komisję do umożliwienia przedsiębiorstwom eksportującym, które złożyły wnioski o MET/IT, uzupełnienia brakujących informacji faktycznych. Komisja przypomina, że zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu leży po stronie producenta, który chce złożyć wniosek o MET/IT na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Tym samym, jak orzekł Trybunał w sprawach Brosmann i Aokang, instytucje nie są obciążone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia warunków przewidzianych dla skorzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem Komisji jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi MET/IT (zob. motyw 30 powyżej). Prawo do bycia wysłuchanym umożliwia danej stronie przedstawienie swoich opinii, a Komisji – rozważenie tych opinii.
- (127) W związku z tym należy przypomnieć, że Komisja nie ma obowiązku zwracać się do eksportujących producentów o uzupełnienie wniosku o MET/IT. Jak wspomniano w poprzednim motywie, Komisja może oprzeć swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez producenta eksportującego. W każdym razie producenci eksportujący objęci postępowaniem nie zakwestionowali oceny swoich wniosków o MET/IT dokonanej przez Komisję i nie określili, do jakich dokumentów i do których osób nie mają już dostępu. Zarzut jest zatem tak abstrakcyjny, że instytucje nie mogą uwzględnić tych trudności, dokonując oceny wniosków o MET/IT. Ponieważ argument ten opiera się na spekulacjach i nie jest poparty dokładnymi wskazaniami, jakie dokumenty i jakie osoby nie są już dostępne, oraz jakie znaczenie mają te dokumenty i osoby dla oceny wniosków o MET/IT, argument ten należy odrzucić.
- (128) Co się tyczy art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie, Komisja przyjęła informacje przedstawione przez producentów eksportujących objętych postępowaniem, nie odrzuciła tych informacji i oparła na nich swoją ocenę. W związku z tym Komisja nie zastosowała przywołanego artykułu. Dlatego też nie było potrzeby zastosowania się do procedury przewidzianej w art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Procedurę przewidzianą w art. 18 ust. 4 stosuje się w przypadkach, gdy Komisja zamierza odrzucić niektóre informacje przedstawione przez zainteresowaną stronę i zamiast tego opiera się na dostępnych faktach.

Oczywiste błędy w ocenie wniosków o MET/IT*(i) Ocena MET*

- (129) Co się tyczy kryterium 1, FESI zakwestionowała ocenę Komisji w odniesieniu do wniosków o MET złożonych przez wietnamskich dostawców i stwierdziła, że zostały one odrzucone głównie ze względu na niepełne informacje. FESI argumentowała, że Komisja, ani nie podjęła żadnych działań w celu uzyskania brakujących informacji, ani nie określiła, jakie informacje byłyby niezbędne, aby wykazać brak znaczącej ingerencji państwa w decyzje biznesowe producentów eksportujących objętych postępowaniem. FESI zwróciła się o udostępnienie bardziej szczegółowych informacji, na podstawie których ustalono, że decyzje gospodarcze wietnamskich dostawców nie były podejmowane zgodnie z sygnałami płynącymi z rynku, bez istotnej ingerencji państwa. W tym względzie zwróciła uwagę, że zgodnie z kryterium 1 określonym w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego ingerencja państwa musi wykraczać poza zwykły wpływ.
- (130) Co się tyczy kryterium 3, powołując się na wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie T-586/14 Xinyi OV przeciwko Komisji, FESI argumentowała, że zachęty podatkowe lub preferencyjne systemy podatkowe nie wskazują na jakiegokolwiek zakłócenia lub zachowania gospodarki nierynkowej.
- (131) W odniesieniu do kryterium 2 FESI zauważyła, że sam brak zbadanych sprawozdań finansowych nie stanowi powodu do odrzucenia wniosków o MET, ponieważ nawet w Unii w przypadku małych przedsiębiorstw o obrotach poniżej pewnego progu badanie sprawozdań finansowych nie jest wymagane.
- (132) Na tej podstawie strony stwierdziły, że Komisja popełniła oczywisty błąd przy stosowaniu art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a ponadto nie przedstawiła odpowiedniego uzasadnienia odrzucenia wniosków o MET producentów eksportujących.
- (133) Jeśli chodzi o brakujące informacje w odniesieniu do kryterium 1, odsyła się do motywu 126, gdzie wskazano, iż w rozporządzeniu podstawowym nie istnieje żaden przepis, który zobowiązywałby Komisję do zapewnienia przedsiębiorstwom eksportującym wnioskującym o MET możliwości uzupełnienia brakujących informacji faktycznych, oraz że ciężar dowodu spoczywa w istocie na producencie eksportującym, który ubiega się o MET.
- (134) W odniesieniu do wniosku o udostępnienie bardziej szczegółowych informacji zawartych we wnioskach o MET/IT złożonych przez niektórych dostawców wietnamskich, na podstawie których Komisja odrzuciła kryterium 1, Komisja pragnie zauważyć, że informacje te zostały jej przekazane jako poufne, gdyż zawierają tajemnice handlowe. Informacji tych zatem nie można ujawnić, a jedynie ich niepoufne streszczenie.
- (135) W odniesieniu do kryterium 3 wyjaśnia się, że żadne zachęty podatkowe lub preferencyjne systemy podatkowe (o ile takowe istniały) nie były powodem odrzucenia wniosku o MET.
- (136) Co się zaś tyczy kryterium 2, w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego wyraźnie określono, że przedsiębiorstwa muszą posiadać jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów. Żaden z wietnamskich dostawców nie spełniał tych wymogów. Jak wskazano w motywie 33, zaobserwowane niedociągnięcia dotyczyły braku zbadanych sprawozdań finansowych lub opinii audytora, poważnych problemów wskazanych w opinii audytorów (takich jak nieprzestrzeganie międzynarodowych standardów rachunkowości) oraz sprzecznych oświadczeń dotyczących kredytów zawartych w formularzu wniosku o MET i w sprawozdaniach finansowych.
- (137) Wszystkie zarzuty przedstawione przez FESI zostały zatem odrzucone, a ustalenia zawarte w motywach 30–37 – potwierdzone.

(ii) Ocena IT

- (138) FESI stwierdziła, w odniesieniu do kryterium 2, iż Komisja nie wykazała, że sprzedaż eksportowa nie była swobodnie ustalana oraz że to do Komisji należy zbadanie, czy i w jaki sposób ingerencja państwa wpłynęła na ceny eksportowe.

- (139) Ponadto argumentowała, że ustalenie, iż sprzedaż eksportowa nie była swobodnie ustalana, zaprzecza ustaleniom dotyczącym sprzedaży OEM poczynionym w pierwotnym dochodzeniu, w toku którego ustalono, że importerzy tacy jak Puma, kupując od swoich dostawców, prowadzili własną działalność badawczo-rozwojową i samodzielnie pozyskiwali surowce. Na tej podstawie stwierdzono, że Puma i Timberland mieli znaczącą kontrolę nad procesem produkcji i specyfikacjami, a zatem nie było możliwości ingerencji ze strony państwa.
- (140) Jak już wspomniano w motywie 39 powyżej, ciężar dowodu spoczywa na producencie składającym wniosek o IT. Jak wyjaśniono również w motywie 47 powyżej, producenci eksportujący nie wykazali, że decyzje biznesowe były podejmowane bez ingerencji państwa. Należy również zauważyć, że kryterium 2 nie dotyczy jedynie cen eksportowych, lecz ogólnie sprzedaży eksportowej, obejmującej ceny eksportowe oraz ilości i inne warunki sprzedaży, które powinny być określane swobodnie, bez ingerencji państwa.
- (141) Na poparcie swojego argumentu, że ceny eksportowe były ustalane swobodnie, FESI przywołała motyw 269 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Motyw ten dotyczy jednak cen odsprzedaży importerów w Unii i dlatego nie może zostać uznany za właściwą podstawę do określenia wiarygodności cen eksportowych stosowanych przez producentów eksportujących. Podobnie motyw 132 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i motyw 135 spornego rozporządzenia odnoszą się do korekt wartości normalnej porównywanej do ceny eksportowej i nie pozwalają na wyciągnięcie jakichkolwiek wniosków co do tego, czy sprzedaż eksportowa wietnamskich przedsiębiorstw była ustalana swobodnie.
- (142) Ponadto FESI stwierdziła, że Komisja nie wyjaśniła również, w jaki sposób doszła do wniosku, że istniałoby ryzyko obejścia środków antydumpingowych, gdyby producentom eksportującym objętym postępowaniem przyznano indywidualną stawkę cła, które byłoby jednak podstawowym celem kryterium IT.
- (143) Co do ryzyka obejścia środków, jest to tylko jedno kryterium spośród pięciu wymienionych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą. Zgodnie z tym artykułem należy wykazać spełnienie przez producenta eksportującego wszystkich pięciu kryteriów. W związku z tym niespełnienie jednego lub więcej kryteriów wystarczy do odrzucenia wniosku o IT bez badania, czy spełnione zostały pozostałe kryteria.

Dostawcy przedsiębiorstwa Timberland

- (144) FESI zakwestionowała stwierdzenie zawarte w motywie 20 powyżej, zgodnie z którym jeden z dostawców przedsiębiorstwa Timberland, General Shoes Limited, został niepoprawnie zidentyfikowany jako dostawca chiński we wniosku do sądu krajowego, podczas gdy przedsiębiorstwo to miało siedzibę w Wietnamie. FESI stwierdziła, że Komisja powinna była zasięgnąć dalszych wyjaśnień i dowodziła, że spółkę można było łatwo zidentyfikować jako przedsiębiorstwo chińskie. Argumentowała ona, że chociaż prawdą jest, iż w pierwotnym dochodzeniu przedsiębiorstwo pojawiło się pod inną nazwą w formularzu kontroli wrywkowej i we wniosku o MET/IT (tj. jako General Footwear Ltd), to jednak inna nazwa firmy we wniosku złożonym przez Timberland do sądu krajowego (tj. General Shoes Ltd) wynikała najprawdopodobniej jedynie z błędu w tłumaczeniu. Należało zatem ocenić wniosek o MET/IT złożony przez chińskie przedsiębiorstwo General Footwear Ltd, natomiast ocena wniosku o MET/IT złożonego w imieniu General Shoes Ltd była oczywistym błędem w zakresie, w jakim dotyczyła ona wniosku Timberland o zwrot należności celnych. W związku z tym ocena ta musi zostać uzasadniona i poprawiona.
- (145) General Footwear Ltd jest częścią grupy przedsiębiorstw powiązanych z przedsiębiorstwami w Chinach i Wietnamie. Zarówno producent w Wietnamie, jak i inny w Chinach złożyli wnioski o MET/IT w pierwotnym dochodzeniu. We wniosku o MET/IT chińskiego przedsiębiorstwa jego nazwa konsekwentnie pojawia się jako „General Footwear Ltd” z siedzibą w Chinach. Producent w Wietnamie został zgłoszony jako „General Shoes Ltd”. Jednak odczytany formularz wniosku o MET/IT nie jest jednoznaczny co do tego, czy przedmiotowe przedsiębiorstwo jest w istocie chińskie czy wietnamskie. W związku z tym przypuszczenie, że przedsiębiorstwo wymienione w aktach sprawy przed sądem krajowym jest w istocie wietnamskie, nie jest bezpodstawne. W każdym razie kryterium określone w art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do wniosków o MET oraz w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą w odniesieniu do wniosków o IT stosują się jednakowo do chińskich i wietnamskich producentów, ponieważ zarówno ChRL, jak i Wietnam uważane są za kraje nieposiadające gospodarki rynkowej.
- (146) Wietnamskie przedsiębiorstwo General Shoes Ltd. było dostawcą nie tylko przedsiębiorstwa Timberland, lecz także innych importerów, i jego wniosku o MET/IT nie oceniano jedynie w kontekście wniosku Timberland o zwrot należności celnych. Wniosek o MET/IT ocenia się na podstawie ogólnych warunków prowadzenia działalności przez daną spółkę i ocena ta nie ogranicza się do poszczególnych transakcji lub poszczególnych klientów w Unii. Wynik takiej oceny ma zatem zastosowanie jako taki do producenta eksportującego objętego postępowaniem i nie było żadnego oczywistego błędu w odniesieniu do wniosków Timberland o zwrot należności celnych.

- (147) W każdym razie Komisja ma zamiar dokonać oceny wniosku o MET/IT złożonego przez „General Footwear Ltd” (Chiny). W duchu dobrej administracji oraz aby nie opóźniać niepotrzebnie bieżącego wykonywania, ocena ta będzie jednak objęta odrębnym aktem prawnym.

Argument związany z wnioskami o zwrot

- (148) Jeden importer przyznał, że żaden z producentów eksportujących objętych aktualnymi środkami wykonania nie był jego dostawcą, a zatem uznał, że wnioski nie odnosiły się do jego sytuacji. Strona ta twierdziła, że wnioski z aktualnego wykonania nie mogą zatem stanowić podstawy odrzucenia jego wniosków o zwrot należności celnych złożonych do krajowych organów celnych. Importer ten wystąpił również o to, aby wnioski o MET/IT złożone przez jego dostawców zostały zbadane w oparciu o dokumenty dostarczone Komisji przez właściwe belgijskie organy celne.
- (149) W odniesieniu do powyższego zarzutu Komisja odsyła do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/223 ⁽⁴²⁾, gdzie określono procedurę obowiązującą w takich przypadkach. W szczególności, zgodnie z artykułami 1 i 2 tego rozporządzenia, Komisja zbada odnośne wnioski o MET/IT natychmiast po otrzymaniu właściwej dokumentacji od organów celnych.

D. WNIOSKI

- (150) Po uwzględnieniu i analizie przedstawionych uwag uznano, że należy ponownie nałożyć rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie w przypadku Wietnamu w odniesieniu do czternastu producentów eksportujących objętych postępowaniem na okres stosowania spornego rozporządzenia.

E. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (151) O najważniejszych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić ponowne nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych na przywóz przez czternastu producentów eksportujących objętych postępowaniem, poinformowano producentów eksportujących objętych postępowaniem i wszystkie strony, które przedstawiły uwagi. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.
- (152) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z wyłączeniem obuwia sportowego, obuwia wymagającego zastosowania specjalnej technologii,

⁽⁴²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiające procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 41 z 18.2.2016, s. 3).

pantofli i pozostałego obuwia domowego oraz obuwia z noskiem ochronnym, pochodzącego z Wietnamu i wyprodukowanego przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz objętego kodami CN: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴³⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00 ⁽⁴⁴⁾, który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1294/2009. Kody TARIC wymieniono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „obuwem sportowym” jest obuwie w rozumieniu uwagi 1 do podpozycji w dziale 64 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1719/2005,
- „obuwem wymagającym zastosowania specjalnej technologii” jest obuwie, którego cena CIF za jedną parę wynosi nie mniej niż 7,5 EUR, wykorzystywane do uprawiania sportu, z jedno- lub wielowarstwową formowaną podszewką niewtryskiwaną, wykonaną z materiałów syntetycznych zaprojektowanych do absorbowania wstrząsów pionowych lub bocznych oraz o cechach technicznych, do których należą hermetyczne poduszki wypełnione gazem lub płynem, części mechaniczne, które pochłaniają lub neutralizują wstrząsy, lub materiały takie jak polimery o małej gęstości, i objęte kodami CN: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,
- „obuwem z noskiem ochronnym” jest obuwie z noskiem ochronnym o poziomie odporności na wstrząsy wynoszącym co najmniej 100 dżuli ⁽⁴⁵⁾ i objęte kodami CN: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁶⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00,
- „pantoflami i pozostałym obuwem domowym” jest obuwie objęte kodem CN ex 6405 10 00.

3. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie, przed ocleniem, do ceny netto na granicy Unii produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia wynosi 10 %.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 553/2006 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽⁴³⁾ Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301 z 31.10.2006, s. 1) ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.

⁽⁴⁴⁾ Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 28.10.2005, s. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 i opisu produktu odpowiadającego kodom CN, rozpatrywanych łącznie.

⁽⁴⁵⁾ Odporność na wstrząsy mierzy się zgodnie z normą europejską EN345 lub EN346.

⁽⁴⁶⁾ Zob. przypis 43.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 września 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kody TARIC obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej zdefiniowanego w art. 1

a) Od dnia 7 października 2006 r.:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 oraz 6405 10 00 80

b) Od dnia 1 stycznia 2007 r.:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 oraz 6405 10 00 80

c) Od dnia 7 września 2007 r.:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 oraz 6405 10 00 89

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz producentów eksportujących

Nazwa producenta eksportującego
Best Royal Co., Ltd
Lac Cuong Footwear Co., Ltd
Lac Ty Co., Ltd
Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company)
VMC Royal Co., Ltd
Freetrend Industrial Ltd. oraz jej spółka powiązana Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd
Fulgent Sun Footwear Co., Ltd.
General Shoes Ltd.
Golden Star Co., Ltd.
Golden Top Company Co., Ltd.
Kingmaker Footwear Co., Ltd
Triplos Enterprise Inc.
Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd.